

Börnini hugna sær óført á Mylnufagnaðinum í KÍ hollini

KÍ-höllin umskapað til ævintýrheim

Seinastu dagarnar hava börnini í Mylnuhúsinum í Klaksvík umskapað KÍ-höllina til ein dreymaheim av alskyns søgum, spølum og kappingum. Í heilar tríggjar dagar sleppa tey at liva næstan sum í einum røttum ævintýri

MYLNUFAGNAÐUR

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo
Myndir: Bárður

Klaksvík: Í staðin fyri at at fara í hvør sína vøggustovu, barnagarð ella frítíðarskúla, savnast øll út tey við 150 börnini, sum vanliga ganga í Mylnuhúsinum, hesar dagarnar til Mylnufagnað í KÍ hollini. Her hava tey skapað sær sín egna ævintýrheim saman við hvør síni nýggju "familju", sum tey kanska als ikki kendu frammanundan. Men tað ger onki, tí ætlanin við hesum døgnum er netupp, at øll tey ymsu börnini og vaksnu koma at kenna hvønnannan betri.

Smá ævintýrheim

Inni í hollini er ein øgilig tysjan aftur og fram av børnum í ymiskt littum blusum. Blusurnar skulu

hjálp teimum at halda skil á, hvørja familju tey hoyra til, tí tað er kanska ikki altíð so lætt at minnst. Tey eru átta í hvørjari familju, sum eisini hefur sítt egna "heim" og sítt egna "arbeiðspláss". Men heimini líkjast als ikki vanligum heimum - heldur eru hetta smá H.C. Andersen ævintýrheim, har summi búgva í

Álvheygginum, í trænum í Eldfórinum, á bóndagarðinum hjá mishátta dunnganganum og summi heilt niðri á havsins botni hjá tí lítlu havfrúnni. Og tá børn-

ini ikki eru heima hjá familjunum, eru tey kanska á arbeiðsbásinum, har tey fiska, leita eftir gulli ella kasta bóltar og eisini kunnu vinna okkurt. Eisini eru tríggjar stórar hoppiborgir, sum börnini stuttleika sær óført í.

Stór ansa smáum

Í smáu familjunum hjálpa størru börnini teimum vaksnu at ansa teimum smáu börnunum. Men onkuntíð skulu tey sjálvandi eisini sleppa at spæla, so tá tey smáu börnini skulu sova, liggur væl fyri hjá teimum størru at fara út á fótbóltvøllin beint uttan fyri at spæla og fáa friska luft.

Nógv ymiskt hefur verið á skránni hesar dagarnar, Mylnufagnaður hefur verið í KÍ hollini. Hendan morgunin kom Óli Olsen at lesa ævintýrið hjá H.C. Andersen um stoppinálina, sum heldur vildi vera ein seyminál, tí hon helt seg vera so fína.

Börnini hava sum vera man hugnað sær óført allar hesar dagarnar, men stóra lutan á Mylnufagnaðinum verður fríggjadagin. Tá

Hanna Thøgersen, leiðari í Mylnuhúsinum, fegnast um stóru hjálpinu tey hava fingið til Mylnufagnaðin frá foreldrum og øðrum

kemur Karl Martin Samuelsen at syngja og spæla, og onkur kemur eisini at læra börnini at dansa línudans. Tá eru foreldur og systkin, ommur og abbar bjóðaði við at hyggja at ymsum, sum börnini fara at framfæra á pallinum og annars hugna sær saman við börnunum.

Foreldrini hjálpa

Hetta er aðru ferð at Mylnufagnaðurin verður hildin. Fyrstu ferð var í fjørð, og tað riggaði so væl,

at tey, sum skipa fyri, bein- anvegin gjørdur av royna hetta aftur.

- Endamálið við Mylnufagnaðinum er sjálvandi at gera nakað nýtt og øðrvísi saman við börnunum. Men av tí at vit Mylnuhúsinum húsast í fyra ymsum hús- um, er hetta eisini eitt fínt høvi hjá börnunum at koma at kenna onkran, sum tey sjálvi skulu ganga á stovni saman við næsta ár, sigur Hanna Thøgersen, leiðari í Mylnuhúsinum, sum er sera fegin um stóru hjálpinu, tey hava fingið frá foreldrum og øðrum, sum bæði hava hjálpt vit at gera mat og skipa fyri undir- haldi.

Børnin sótu spent og lurtaðu, tá Óli Olsen fortaldi ævintýrið hjá H.C. Andersen um Stoppinálina